

بی‌خبری والدین از بیمه حوادث دانش‌آموزی

گمنام بودن بیمه حوادث دانش‌آموزی، مهم‌ترین علت بی‌استفاده ماندن آن هنگام وقوع حادثه است

گمنام بودن بیمه حوادث دانش‌آموزی، مهم‌ترین علت بی‌استفاده ماندن آن هنگام وقوع حادثه است

بی‌خبری والدین از بیمه حوادث دانش‌آموزی

از اورامانات تا ایلام، از خوی تا خراسان، از مازندران تا آق قلا، از مراکز استان تا روستاهای دورافتاده؛ ما با معلمان، مدیران، دانش‌آموزان و والدین زیادی حرف زدیم تا بفهمیم بیمه حوادث دانش‌آموزی تا چه حد گمنام است.

اسم بیمه دانش‌آموزی که می‌آید بچه‌ها نمی‌دانند چه جواب دهند، والدین اصلاً نمی‌دانند که بچه‌هایشان بیمه‌اند و معلم‌ها نیز فقط می‌دانند که اگر حادثه‌ای در مدرسه اتفاق بیفتد، بیمه هزینه‌ها را می‌دهد.

دانش‌آموزان اما یادشان مانده که هنگام ثبت‌نام پولی بابت بیمه حوادث از آنها گرفته‌اند و آنها هم چون اجباری بوده، پرداخته‌اند، والدینی هم که پرداخت این مبلغ یادشان مانده نمی‌دانند که پول را برای چه به مدیر مدرسه داده‌اند؛ برای همین وقتی درباره بیمه دانش‌آموزی و سقف تعهدات آن با آنها حرف می‌زنیم صدای پراستفهامشان که گاه با سکوتی ممتد همراه است از بی‌خبری‌شان حکایت دارد.

در این میان اما مدیران مدرسی که با ما حرف زدند، حکایتی دیگر دارند. آنها تأیید می‌کنند که تمام دانش‌آموزان مدرسه تحت پوشش بیمه رفته‌اند ولی حتی آنها که مدیرند و بچه‌ها به اعتبار حرف آنها حق بیمه‌ها را می‌پردازند، نمی‌دانند که وقتی حادثه‌ای روی دهد بیمه تا چه حد از حادثه دیده‌ها حمایت می‌کند.

آنها با این‌که این موضوع را می‌دانند ولی برای اطلاع‌رسانی به بچه‌ها کاری نکرده‌اند، چون برخی‌هایشان اطلاع‌رسانی را وظیفه شرکت بیمه‌ای می‌دانند که میلیاردها تومان از این بابت درآمد داشته است و برخی‌ها نیز که در اطلاع‌رسانی، وظیفه‌ای برای خود قائل هستند، کمبود کاغذ در مدرسه را بهانه می‌کنند و می‌گویند اگر قرار باشد برای کپی گرفتن از محتوای قرارداد آموزش و پرورش با بیمه از کاغذهای مدرسه استفاده کنند، آن وقت دچار کمبود می‌شوند.

فقط حادثه

حادثه خبر نمی‌کند و برای همین است که اسمش حادثه است. دور نیست اگر روزی دانش‌آموزی در مدرسه به زمین بیفتد و زخم بردارد یا مثل بچه‌های پیرانشهر، درودزن یا سفیلان که در آتش بخاری سوختند و دچار نقص عضو شدند، در بند حادثه برود یا حتی وقتی در خانه است، غفلتی کند و صدمه ببیند؛ اگر اینچنین به موضوع نگاه شود آن وقت نه دانش‌آموز از بیمه دانش‌آموزی بی‌خبر می‌ماند و نه پدر و مادرها که گمان دارند حادثه همیشه برای دیگران است و نه معلم و مدیر که تا به حال سهمی در اطلاع‌رسانی به بچه‌ها برای خود قائل نشده‌اند.

بیمه دانش‌آموزی که اسم دقیق‌تر آن، بیمه حوادث تحصیلی است با این‌که گمنام است ولی 30 سال است که در کشور وجود دارد و سال به سال سقف تعهداتش امیدوارکننده‌تر می‌شود تا آنجا که تحقیقات جام‌جم نشان داده اگر دانش‌آموزی دچار حادثه شود و به صورت اتفاقی از خدمات این بیمه باخبر شود تا سقف تعهدات بیمه، هزینه‌ای برای درمان پرداخت نمی‌کند.

البته بیمه دانش‌آموزی وقتی به کار می‌افتد که یک حادثه با تعریفی که بیمه از حادثه دارد، منطبق شود. طبق تعریف بیمه مرکزی ایران، حادثه پیشامدی ناگهانی ناشی از یک عامل خارجی است که بدون قصد و اراده بیمه شده - یا هر ذی‌نفع دیگر - بروز کرده باشد و به فوت یا صدمه بدنی (جرح، نقص عضو و از کارافتادگی) بیمه شده، منجر شود.

توضیحاتی که مدیرکل تعاون و پشتیبانی وزارت آموزش و پرورش می‌دهد نیز بر همین روال تأکید دارد چون فرشید سیاری در

گفت‌وگو با جام‌جم، هم پوشش کشوری بیمه دانش‌آموزی حتی در دورافتاده‌ترین نقاط را تأیید می‌کند و هم آنقدر از عملکرد این بیمه مطمئن است که وقوع يك حادثه و تحت پوشش نرفتن دانش‌آموز حادثه دیده را محال می‌داند.

طبق گفته‌های او نرخ حق بیمه برای سال تحصیلی 92-91، 1500 تومان است و علت این‌که این نرخ سال به سال افزایش می‌یابد این است که سقف تعهدات، ضریب خسارت در سال گذشته و تعرفه‌های خدمات پزشکی، در تعیین حق بیمه‌ها نقش دارد.

از غرامت نقص عضو تا دیه کامل

برای امسال، دانش‌آموزان با آن‌که بی‌خبرند اما حق بیمه‌ای را پرداخت کرده‌اند که در زمان وقوع حادثه به آنها تسهیلات - هر چند اندک - می‌دهد. به گفته سیاری در سال تحصیلی 92-91، شرکت بیمه‌گر، جبران غرامت فوت ناشی از حادثه در شبانه روز تا مبلغ يك میلیون و 800 هزار تومان، جبران غرامت نقص عضو (دائم، کلی، جزئی) ناشی از حادثه تا سقف دو میلیون و 500 هزار تومان، هزینه‌های درمان سربایي و بیمارستانی ناشی از هر حادثه و زلزله تا سقف 300 هزار تومان، جبران هزینه‌های جراحی ناشی از بیماری (به شرط بستری در بیمارستان) تا سقف 250 هزار تومان و هزینه خرید و پیوند کلیه به مبلغ 800 هزار تومان را تعهد کرده است.

این در حالی است که دانش‌آموزان شرکت‌کننده در اردوها نیز اگر مثل این اواخر دچار حادثه شوند، خسارات جانی آن با بیمه حوادث دانش‌آموزی جبران می‌شود به طوری که پرداخت غرامت فوت و نقص عضو به میزان 94 میلیون و 500 هزار تومان و پرداخت هزینه‌های پزشکی تا سقف ده میلیون تومان تعهد شده ضمن آن‌که تمام اردوهای دانش‌آموزی نیز تا سقف دیه کامل، تحت پوشش بیمه مسئولیت مدنی رفته‌اند.

دست‌اندازی به نام بی‌خبری

اگر در زندگی عادی، بی‌خبری را خوش خبری می‌دانند اما بی‌خبری از بیمه حوادث دانش‌آموزی که در سراسر کشور حتی در پایتخت فراگیر است، نه خوش خبری است نه رخدادی قابل دفاع.

بیمه دانش‌آموزی زمانی کارآمد است که دانش‌آموزان به‌عنوان جمعیت هدف، از آن مطلع باشند و پدر و مادرها با پشت‌گرمی این بیمه، بچه‌ها را به مدرسه بفرستند و قبل از آمدن يك حادثه برای هزینه‌های درمانی از قبل ماتم نگیرند. همین‌طور کارآمدی وقتی است که معلمان و مدیران با آگاهی از مفاد قرارداد بیمه، هم خود از مزایای آن بهره‌مند شوند و هم وقتی با سوالات دانش‌آموزان و والدین هنگام پرداخت حق بیمه‌ها مواجه می‌شوند، توضیحاتی قانع‌کننده ارائه دهند.

اما اینها هیچ‌کدام از شرکت بیمه‌گر سلب مسئولیت نمی‌کند چون بیمه‌ای که وجود دارد اگر از وجود آن اطلاعی در دسترس نباشد آن بیمه، در ذهن مردم بودنش با نبودنش یکی است یعنی اتفاقی که حالا برای مردم ایران رخ داده و کمتر کسی را می‌شود سراغ گرفت که کوچک‌ترین اطلاعی از خدمات بیمه دانش‌آموزی داشته باشد.

مریم خباز / گروه جامعه